

Pazar Sabahı

Hepimiz pazar sabahını bekliyoruz milletçe
ailecek güzel bir kahvaltı için
Uzun bir hafta oldu;
çalıştık, güvendik, yorulduk

Etikle moral değerler arasındaki farkı belirleyen çalışması
Nobel'e aday gösterilecekmiş bu pazar Kuçuradi hocanın

Hepimiz pazar sabahını bekliyoruz milletçe
Kıbrıs'ta çift taraflı iki devletli çözümün mimarları
müzakere anılarını anlatacaklarmış "Pazar Keyfi"nde

İsrail, 67 öncesi sınırlarına çekildiğini açıklayacakmış bu pazar

Hepimiz pazar sabahını bekliyoruz milletçe
Mercan dede, Doğu'yla Batı'yı birleştirecekmiş pazar konserinde
son performansı top 10'da 15 milyon tıklanıp
Peter Murphy'yi dahi sollamış, düşünsenize

Borla çalışan hava taksileri deneme uçuşlarını yaparken
Takiyüddin Rasathanesi'nin açılışı yapılacak
ve meleklerle ait ilk görüntüler paylaşılacakmış bu pazar sabahı
haber bültenlerinde

Hepimiz pazar sabahını bekliyoruz milletçe

Prometheus ateşi Zeus'a iade edip törenle
belleklerimiz silinecekmiş toplu bir seansla bu pazar
ateşi ve ihaneti hiç görmemiş olacaktıymış böylece
pandora ve onun kutusu da hiç geçmemiş olacaktıymış
mitolojik hikâyelerde

23.05.2021

Hişeyin Avni ÇENGİZ

VEFASIZ

Ey tagafül celladı, sevgililer arsızı;
Sırrımı dağa, taşa açıyorum, vefasız;
Yüreğimi zapt etmiş azgın gönül hırsızı;
Ürperip, hayalinden kaçıyorum vefasız.

Gözlerinde kaybettim ışığı, nurumu;
Kalbim söz dinlemiyor, kaçırдың huzurumu;
İzzetimi, nefsimi, aşkıma gururumu;
Ser sefil rüzgarlara saçıyorum vefasız.

Kirpiğin oktan beter, cevrin ise süresiz;
Koymadın beni zalim, bir yeri yaresiz;
Hazanda gazel gibi amaçsızca, çaresiz;
Bilmem hangi diyara uçuyorum, vefasız.

Can alanın gemisi demir attı sahile;
Emir geldi yüceden, çıktı yola kafil;e
Pişman olup sen beni çağırsan da nafile;
Sensiz olan aleme göçüyorum vefasız.

Dilerim ki sevdiğin sana eza eylesin;
Kara sevda başında şarkı, türkü söylesin;
Dünyada nasıl isen, ukbada da öylesin;
Cennette zakkımları içiyorum vefasız.

Osman Bölükbaşı DARA

Senanma

Sen eteğindekilerini birer birer dök hele bana!
Yüreğim, en kırılan yerinden örselenirken.
Şimdi biraz acelen var galiba,
Belki daha sonra konuşuruz, istersen.
Sakin dert etme!

Hayat herkesi vaksiz sınır.
Eskilerden de eski ne çok şeyin varsa
Ve neyin yoksa yenilere ait yanında
Onunla sınanacaksın belki.

Bazen bir düşürümü kadar kısa bir anda,
Belki de bir vaz geçmişliğin hemen sonrasındaki
Bin pişmanlıklar gibi çaresizken, çoğu kez.

Uçurum diplerinden yüksekleri doğru
Vaksizce uçan bir kuş gibiydi hayal.
Sen, bu konuları benim kadar bilmezsin.
Kıyaslayamam asla!

Bir kuşun uçarken düşmemeyi de öğrenebilmesi için
En önce uçmayı öğrenmesi gerektiğini,
O, çok iyi bildirdi.
Sense hala bilmezdim.

En son ne zaman baktın gökyüzüne, de hele bana!
Uçurtma uçuran bir çocuk gibi.

Kendinden kendine kaçıp durdun mu?
Say ki, diz kapakların çimen yeşili.

Nefsin satmasını seni kıl payı
Sıradan kelimelerle türettiğin acemi nağmelere.
Dudakların ki, çifte su verilmiş bir çelik.
Şifresi çözülmemiş bir kilit.

Hayat dersin, sert ve kırılan hala.
Oysa baharı müjdeleyen her bir şeye talibim şuracıktı.
Senin baktığın gibi göğe bir baksam,
Sanki tuhaf bir çığlığa dönüşeceğim

Ya da ıssız bir yıldızın sırdaşlığına...

Ve henüz çağrılmadan gölgemin tenhasına.
Sen bu konuları benden iyi bilirsin.

Kıyaslayamam asla!
Kendi pişmanlıklarına aşına olmak için

Bir damla gözyaşıydım ben.
O, çok iyi bilmezdi.
Sense iyi bilirdin.

Mehmet Ekici

Gözlerinden Okunan

Gözlerinin biri yol gösterici kutup yıldızıdır.
Benim gibi yüreği deniz olmuş, yönünü sana dönmüşlere.
Bir diğeri ilham mambağı Süheyla yıldızıdır.
Yüreği buruk, kelimelerini dağ edip yıkılmamak için dağın
dayanan hisli şairlere..

Bir kainat saklı; alfabeti yoktur okumasını bilene
Büyüdükçe büyüyen, bir birinden kara delikler derinliğinde
Güneş bile her gece ışık çalar, ay ayasından yıldızlarını seyret
durmuş
Cihannın iki kurnaz kıızı gelip gözlerinde yerini bulmuş.

Mustafa PARLAK

AĞLAMAK

Ağlamak gözyaşlarına boğulmak, boyunu geçen sularla esir kalmak,
kazanmak kaybetmek, var olmak için savaşmak, mutluluğa kulaç
açarken, ansızın gemileri yakmak, yardım geçerken, yare meydan
okumaktır aslında ağlamak..

Dizginlerini bırakmak hayatın, haykırmak geceye gündüze,
dokunmaktır kırmızı bir güle, gün aymaz olsa bile..

Ağlamak suçtur kimine göre, kimine göre de sevdiğini kaybetmektir
zamsız yere, sere serpe uzanmaktır toprağa ve harman olmaktadır,
yalnızlığın en karanlığına.

Kardeş türküsidür ağlamak, varoşların ezberi, bazen de bir koyun
sürtüsüdür, çobansız gezer dağlarda, gökyüzüne uzanır feryadı, ne
fakirdir gönlü ne de fakara ..

Aynasıdır, öfke kusar geçmişine, bitse de kurtulsa dediği derteridir, iki
yakası iki elinde, sersem olmaktadır, sarılmak gibi sarmaktır, acıyı
okumaktır gözlerinde ..

Ağlamak bir yastır, yastığına sarılmaktır senelerce, sebepsiz yere
gitmektir, tükenmektir bile bile ..

Kuş sesleri dinlemektir, sessizliğin içinde, ses olmaktadır kendine..

İçten içe yanmaktadır, sanmaktadır o gelecek diye, yokluğuna inat
yaşamaktadır..

Ağlamak en kuytu köşelere gidip, saatlerce bakmaktadır duvarlara, düş
kurmaktadır düşüğün çıkmazlarda, azdır çoktur, kimi zaman yokluktur
uzaklarda ...

Ağlamak titreyen dudaklardır, uslu bir çocuk gibi oturmakta aslında,
bazen de yıkılmaktadır ulu orta, yıkmaktadır tüm olup biteni, bağırmaktadır
fütursuzca, su gibi akmaktadır, başıboş kalmaktadır, bu hayatta ..

Kavuşmaya hasrettir ağlamak, güneşe özlem, aşka sitem , ölüme
gizemdir, yakarıştır Yaradan'a yardım öte, son sözdür yalvarmaktan
önce, ödünç almaktadır gülmeyi, mutlu olmaktadır yalandan yere ...

Ağlamak gurbettir buralarda, anadır ocaktır, korkmaktadır soğuklarda ve
sevmektir kitapsız, kalemsiz ve hesapsızca...

Alper ÖZSAKINÇ

Yorgun Bir Kalbin Şiiri

ne yana dönsem ben kaçamadığım
ben bir duvar ördüm aşamadığım
içim içimi kemirirken hengamede
bir kapı karşımda açamadığım

geceler bir kabusun habercisi
hava kararmasın başlar esaret!
'gecenin şerri' gecenin iç karartan isi
yorganın altı sıcak bir nezaret

bu yük ağır bu yük kaldırılmayacak
bu yük sırtlanmayacak kadar büyük
yorgun kalbim daha çok mu sınanacak?
bak dinle artık atıyor tek tük ...

Tahir SAĞIR

Geldim

Ellerini tutmak için,
Karlı dağlar aşım geldim.
Gözlerine bakmak için,
Seller gibi taşıp geldim.
Sağların okşamak için,
Yanağın dokunmak için,
İnce belin sarmak için,
Yeller gibi çoşup geldim.

Sana köle olmak için,
Hep kalbinde kalmak için
Yoluna can vermek için,
Deller gibi koşup geldim.
Sana melek demek için,
Mutluluğa ermek için,
Yozcu'm kalbin dermek için,
Kuşlar gibi uçup geldim.

Hakan YOZCU

BERCESTE BEYİTLER

Dil-hânesini yık koma taş üstüne bir taş
Sen yap anı eller ana vîrâne desinler
Şeyhülislam Yahyâ

Ey sevgili gönül hanesini yık.
Orada taş üstünde taş bırakma.
Onu sen yap, varsın eller burası vîranedir desinler.

Hudâyâ çok günâh etdim adedsiz çok günâhım var.
Günâhım çok olsa ne olcak, senin gibi ilâhım var
Bu Mahmûd'un temennâsı ümidi munkatî' olmaz
Resûlullah gibi zirâ şefâ'atci penâhım var

2. Mahmûd

Ey Rabbim! Çok günâh işledim. Sayısız günâhım var.
Günâhım çok olsa ne olcak, senin gibi ilâhım var.
Bu Mahmûd'un senden arzusu ümidi asla kesilemez.
Zira Resûlullah gibi şefâatçi bir sığınışım var.

ANNECİĞİM

Ak sağlı başımı alıp eline,
Kara hüylalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi sal anneciğim!

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözleriyle kal anneciğim!

Gözlerinde aksi bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim! ...

Necip Fazıl Kısakürek

Kadın Şairler Antolojisi

Şükûfe Nihal (1896-1973)

• Şiir roman, hikâye, gezi yazısı ve gazete makaleleri yazdı. Edebiyat dünyasıyla tanışması, 1914 yılında yayımlanan "Hazan" başlıklı şiiriyle oldu.

• İlk şiirlerini 1919'da Yıldızlar ve Gölgelemler'de topladı. Bundan sonra Hazan Rüzgârları (1927), Gayya (1930), Su (1935), Şile Yolları (1935), Sabah Kuşları (1943), Yerden Göğe (1960) adlı şiir kitapları yayımlandı.

• Bütün sanat hayatı boyunca vazgeçemediği iki temel konusu vardı. Bunlardan biri kendi ben'i, diğeri memleket sevdasıydı.

• Ferdi romantizmle başlayan sanat çizgisi, millî romantizmden geçerek sosyal realizmi denedi, sonunda ferdi romantizmde karar kıldı.

SU
Kalbinden kalbime akan bir sestir
Akşam gölgesinde çağılayan o su...
Sesini en tatlı yerinde kesti
Bizi sonsuzluğa bağlayan o su.
O su, bir sır gibi mırıldandı;
Göğsünde bir san ay yikanırdı;
Bizi Leyla ile Mecnun sanırdı
Gamlı yolumuzda ağlayan o su...
Sessiz ruhumuzu o bestelerdi,
Bize "Unutalım dünyayı" derdi...
Bir aldı sonunda verdi bin derdi,
Bizi bizden fazla anlayan o su.
Şimdi ne akşam var, ne ses ne dere;
Yolumuz ayrıldı başka ellere;
Benzetti bizi bir kırık mermere
Ruha zehir gibi damlayan o su.
Kalbinden kalbime akan bir sestir
Akşam gölgesinde çağılayan o su;
Sesini en tatlı yerinde kesti,
Bizi sonsuzluğa bağlayan o su...

KELİMELER KAVRAMLAR

ORYANTALİZM KAVRAMI (Edward Said)

Oryantalizm, Doğu hakkında söylenen sözlerin, yapılan çalışmaların, seyahatnamelerin, anıların kısacası 'Doğu' olarak adlandırılan bir hayat dünyasının anlatıldığı ve resmedildiği büyük bir bilgi yapısının adıdır.

"Batı için Asya, bir zamanlar suskun iraklığı ve yabancılığı temsil ederd; İslam da Avrupa Hıristiyanlığının karşısındaki saldırgan hasımdı. Böylesi zorlu değişimlerin üstesinden gelmek için, unutulmuş dilleri, tarihleri, ırkları ve kültürleri Doğu'yu yargılamakta, yönetmekte kullanabilecek -modern Doğulunun akıl edemediği- gerçek klasik Doğu olarak ortaya koymak üzere gün ışığına çıkaran araştırmacılar, askerler, yargıçlar tarafından Doğu'nun önce bilinmesi, sonra istila edilip mülk edinilmesi, ardından da yeniden yaratılması gerekiyordu. (...) Bundan böyle "Doğulu" kavramı yönetime, icraya özgü, nüfusbilimsel, iktisadi, sosyolojik etmenlere tâbi bir kavram olacaktır."

Edward Said, Ortadoğu'daki anlaşmazlıklara ve çatışmalara barışçıl, insani ve adil bir çözüm bulmak yani Filistin meselesine bir çözüm bulmak için, milletleri birbirinden ayırtan ve farklılıkları başki altında tutulması veya yok edilmesi gereken bir şey olarak gören Oryantalizmin ırkçı mirasının aşılması gerektiğine inanıyordu.

"Edward Said'i hareket geçiren şeylerden birisi, Filistin halkı için adalet ve bir vatan arayışıdır. Zaten Edward Said'in entelektüel çalışmalarında siyasi etkinlikleri arasında yakın bir ilişki vardır. Kendisinin de belirttiği gibi, birbirleriyle yakın bir bağlantı içinde olduklarını düşündüğü seri halinde üç kitap yazdı:
Oryantalizm [1978],
Filistin Meselesi [1979] ve
Haberlerin Ağında İslam [1981]."

Prof. Dr. Sül Jhalby (University of Massachusetts Amherst)

Edward Said, Doğu sömürgeciliğinin kültürel tutumları ile şekillenen Doğu dünyasının önyargılı düşsel yorumlarını akademik ve sanatsal olarak tanımlamak için **Oryantalizm** terimini yeniden tanımladı.

KİTAPLARIN DÜNYASI

MİMARLIK ve FELSEFE
DÜCANE CÜNDİOĞLU

• İnsan, ifade özgürlüğü sayesinde değil, irade özgürlüğü sayesinde insandır.
• Ellerimizle değil, sevgili dostlarımız, zihnimize resmeder ya da biçim veririz.
• İnsan insanı kendinde ve başkasında tanıır. İster istemez başkasına muhtaçtır bu yüzden.
• Birini anlamak sanıldığından zordur. Birini, yani bir düşünsel yapıyı, bir bütünü, bir kompleksi...
• Çağdaş sekülerizmin maliyeti tamimatına buydu işte. Bizi hangi tabana oturduğunu bilmediğimiz bir sürü dini yorumla başbaşa bırakmıştı.
• Üç şehrin tarihini izleyin: Bursa, Edirne, İstanbul. Bursa'nın bütün günahı İstanbul'a yakın olmasıydı. Edirne'nin bütün günahı ise düşmana yakın olması. Edirne ihmâl, Bursa imha, İstanbul ise istila edildi.
• Bir sanatçı sanatına, bir düşünür düşüncelerine, herhangi bir siyasi iradenin müdahalesini hoş görebilir mi? Asla!
• İslam İrfanı, sadece canlılara değil, taşta toprağa da hürmet etmeyi emreder. Oysa biz İstanbul'u diri diri betona gömdük.
• Varsa yoksa para! Bütün amaçları para. Maksat para olduktan sonra dindarlar dinsiz arasında ne fark var? Ah şu para, hakikaten tanı kadar somut, tanı kadar soyut!
• Ülke koca bir beton(arme) mezarlık hâline geldi. Betondan kollar her yanı sardı; geçmişimizi, evlerimizi, simgelerimizi, hepsinden de önemlisi hayallerimizi.
• Her türlü kişisel lüks, öncelikle salt nefse dayalı bir haz duygusundan kaynaklanır.
• Şehirlerimizin artık ruhu yok. Hastalanmıyorlar bu yüzden, sadece bozuluyorlar. Bir makine gibi. Cansız bir makine. Ruhsuz.
• Güzellikli gönülden ara ey talib, ette değil. Maddede değil, surette. Dışında değil, içeride. Gözde değil gözün içinde. Yani kendinde. Güzellikli bulursan aşkı da bulacaksın! Muhabbet nedir, merhamet nedir, işte o zaman bileceksin!
• Yeter ki soru sormasını bil ey talib, inan, o takdirde taşlar bile seninle konuşur.
• Kendine ağlayanını çiğliği şiire dönüştür; millete/memleketine ağlayanını çiğliği ise destana. Zavalı Akif, önce vatan, dedi, bu yüzden de memleketin haline ağlamaktan kendi haline ağlayacak fırsatı pek bulamadı.
• Bugünün dünyasında insanlar her şeyin karşılığını almak istiyorlar. Bunun kelimesi kelimesine maddî bir karşılık olması gerekiyor. Ahlaklı bir davranış gösteren kişi de ahlaklı olarak tanınmak istiyor. Modern insanın başkası bu!
• Zavalı tarih! İdeolojik beklentiler hizmetçilik etmedikçe var olmasına izin bile verilmiyor. Geçmişin bilgisinin bilimsel saygınlık kazanamaması ve kolaylıkla gözden düşmesi biraz da bu yüzden.
• Ey talib, ümidin varsa sen de varsın, o da var. Ya ümidin yoksa? Ne çatışma var, ne yaşam, ne ölüm. Sadece o var. Bir tek o!

ÇOCUK ve ÇOCUK EDEBİYATI ÜZERİNE... -Hikaye-

Hikaye Adı : Yalnız Efe
Yazarı : Ömer Seyfettin
Ana Teması : Haksızlığa karşı sonuna kadar mücadele edip haklı savunmak ve sonunda doğru olanı kazanması.
Anahtar Kavramlar : Cesaret, kararlılık, mücadele, fedakârlık, haksızlık, zulüm, kahramanlık.
Yaş Grubu : 7 yaş ve üstü

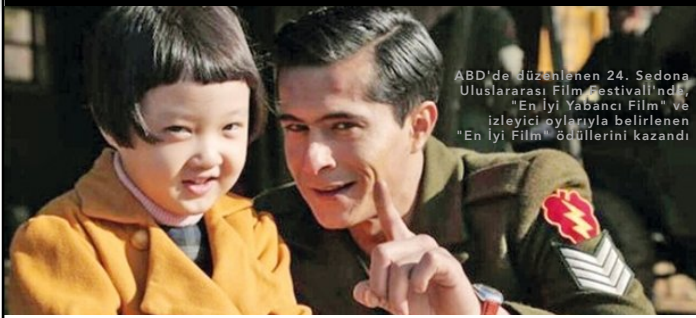
Hikâyede iki avcının Kezban'ın hikâyesini anlatması işlenmiştir. Kezbanın babası Yörük Hoca, zalim, faizci, halka eziyet eden ve hükümetin desteğini de arkasına aldığı için herkesin korktuğu Eseoğlu'nun yakın çevredeki köylerde yaşayan insanları nasıl sömürdüğünü, buna karşı yaşadın dolayı bir şey yapamadığını sık sık dile getirir. Bir zamanlar Eseoğlu'na borç vermiş fakat aradan üç yıl geçmesine rağmen borcu hala ödenmemiştir. Hocanın, borcunu almaya gitmek istemesi bütün köylüleri tedirgin eder ve ona engel olmaya çalışırlar ama başaramazlar. Yörük Hocanın kasabaya indirdiği duyan köylüler ve kızı Kezban merakla ve korkuyla gelecek haberi beklerler. Yörük Hoca, Eseoğlu'nun emri ile çiftlikte çalışan kâhyasının kardeşi tarafından öldürülür ve Eseoğlu cinayeti örtbas eder fakat Kezban katili bulmaya kararlıdır. Başvurduğu hiçbir yerden sonuç alamaz. Sonunda Eseoğlu'nun saf bir çobanından babasının kimin vurduğunu öğrenir. Silah kuşanır, dağlara çıkar ve babasının öcünü alacağını herkese duyurur. Onun hedefi artık köylüyü soyan, masum insanlara eziyet eden zalimlere karşı mücadele etmektir. Hikâyenin sonu ise doğüstü bir olayla biter.

Hikâye daha çok toplumsal meseleleri ele alan bir yapıdadır ve hikâyede yaşananları bir haksızlığa karşı sergilenen duruş anlatılır. Babasını öldüren zalimlere karşı mücadele ederek zulüm gören halkı bu zorbalıklardan ve zalimlerden kurtarmak; bunun için dağlara çıkarak yaşadığı çevredeki insanlardan daha zor şartlarda yaşamak hikâyede ortaya koyulan büyük fedakârlıklardır. Halkın gönlünde kahraman olarak taht kuran yalnız efe dilden dile dolaşan destanı ve doğüstü hikâyesiyle fedakârlığının ödülünü almıştır. Hikâye, Türk Edebiyatı klasiklerindedir. Milli Eğitim Bakanlığı'nın ilköğretim öğrencileri için tavsiye ettiği 100 Temel Eser arasında yer alır.

HAZIRLAYAN: Gülay GÜRER

ANTRAKT

SİNEMA ve TİYATRO KULÜBÜ

ABD'de düzenlenen 24. Sedona Uluslararası Film Festivali'nde, "En İyi Yabancı Film" ve izleyici oylarıyla belirlenen "En İyi Film" ödülleri kazandı.

2017 çıkışlı Türkiye ve Güney Kore ortak yapımı sinema filmi **Ayla**, 1950 yılında başlayan Kore Savaşı sırasında yaşanan gerçeğe bir hikayeden uyarlandı. Fimin çekimleri Türkiye'de ve Güney Kore'de gerçekleştirildi. Yapımcılığını Mustafa Uslu'nun üstlendiği filmin müzikleri Fahri Atakoğlu tarafından bestelendi.

● 1950 yılında Kuzey Kore, Güney Kore'ye saldırdığında Birleşmiş Milletler'in yaptığı yardım çağırısı sonucu Türkiye, Kore'ye bir tugay gönderir. Her şey gönderilen tugayın içindeki askerlerden birisi olan Süleyman Astsubay'ın gece savaş meydanında annesi babası öldürülmüş küçük bir kız bulmasıyla başlar. Sıra 5 yaşındaki küçük kıza isim verme gelince Süleyman Astsubay "ay gibi yüzü var zaten ay ışığında bulduk" diyerek Ayla ismini verir. 15 ay boyunca Ayla'nın bakımını üstlenen Süleyman Astsubay'ın artık Türkiye'ye dönmesi gerekmektedir. Devamında üst düzey kişilerin devreye girmesi ile Ayla Kore'deki Türk askeri misyonunca kurulmuş Ankara Okulu'na başlar. Ayla'yı bırakıp gitmek istemeyen Süleyman Astsubay onu Türkiye'ye götürmek için birçok yolu dener fakat bir türlü Güney Kore yasalarını aşip Ayla'yı Türkiye'ye dönerken yanına alamaz. Savaş günlerini geride bıraktıktan 60 yıl sonra Ayla ve Süleyman Dilbirliği Güney Kore'de, Ankara Parkı'nda tekrar bir araya gelirler.

GELENEKSEL TÜRK TİYATROSU

'ORTA OYUNU'

- Batılı anlamdaki modern tiyatronun dışında kalan, Türk toplumunun geleneksel yapısı içinde ortaya çıkarak bu temel üzerinde süreklilik arz eden gösterim türlerinin tümü "geleneksel Türk tiyatrosu" terimiyle karşılanmaktadır.
- Araştırmacıların başlangıçta "Türk temaşası" olarak adlandırdıkları bu sanat dalı, özellikle alanın otoritesi konumundaki Metin And'ın kullanımıyla birlikte "geleneksel Türk tiyatrosu" biçiminde yaygınlaşmıştır. Ancak, "halk tiyatrosu", "seyirlik halk oyunları" ve "Türk seyirlik sanatları" biçimindeki kullanımlara da rastlamak mümkündür.

'ORTA OYUNU'NUN BÖLÜMLERİ

Orta oyunu, Karagöz'e benzer bir şekilde dört ayrı bölümden oluşmaktadır. Bu bölümler ve özellikleri şu şekildedir:

- Öndeyiş (Giriş):** Bu bölümde Pişekar sahneye müzik eşliğinde çıkar ve oynanacak oyunu takdim eder. Sunuştan sonra bir kenara çekilir ve Kavuklu'nun sahneye çıkmasını bekler.
- Söyleşme (Muhavere):** Kavuklu sahneye çıkar ve Pişekar ile bir muhabbete başlarlar. Aslında bu konuşma, asıl oyuna bir hazırlıktır.
- Fasil:** Bu bölümde oyunun asıl oyunu oynanır. Diğer karakterler de bu bölümde oyuna dahil olur. Pişekar ile Kavuklu arasındaki atışmalar, diğer oyuncular da dahil olur.
- Bitiş:** Bu bölümde ana tipler olan Pişekar ile Kavuklu konuşmalarını bir neticeye ulaştırir. Oynanan oyundan seyircilerin ders çıkarması amaçlanır. Her iki oyuncunun klasik olan sözleriyle oyun sonlandırılır.

Yeşilçam Sineması

MÜNİR ÖZKUL

müzik

TÜRKÜLERİMİZ

AHMET KAYA
(1957-2000)

Ahmet Kaya, 28 Ekim 1957'de Malatya'da, Adıyaman'dan Malatya'ya iş bulmak için göç etmiş Kürt kökenli bir baba ile Erzurumlu bir Türk annenin beşinci çocuğu olarak dünyaya geldi. Babası Malatya Sümerbank fabrikasında mensucat işçisiydi. İlkokulu Malatya'da okudu. 1972 yılında ailesiyle İstanbul'a yerleşti.

28 yaşında (1985 yılında) şarkılarını alıp Unkapanı'nın yolunu tutar. Hiçbir kategoriye girmeyen bu müziğe kimse yazmaz. İlk albümü "Ağlama Bebeğim'dir. İkinci albümü "Aclara Tutumak'tır. Gülten Hayaloğlu ile evlendikten sonra kardeşi Yusuf Hayaloğlu ve şiiirleriyle tanışır.

1990 yılında Tatar Ramazan ve 1992 yılında Tatar Ramazan Sürgünde filmlerinin müziğini yaptı. Müzik tarzını devrimci arabesk veya protest olarak tanımlamasına karşı çıktı. Genellikle şarkılarında toplumsal meseleler işler. 22 albümünden sadece Kervan adında bir Kürtçe şarkısı vardır. Ölümünden sonra, 2002 yılında Ahmet Kaya'nın şarkılarını 20 ünlü sanatçının söylediği "Dinle Sevgili Ülkem" isimli bir albümü yayımlandı.

TELGRAFCI AKİF

Hüseyin'kten çıktım şehir yoluna
Can ağrısı tesir etti koluma
Yaradın merhamet et kuluna

Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne
Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne

Telgrafın direkleri sayılmaz
Atık Hanım baygın düştü ayılmaz
Boyle canlar tenişire koyulmaz

Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne
Ah yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne

Lütfi gelsin telgrafın başına
Lütfi gelsin telgrafın başına
Bir tel vursun Musul'da garıdamıza
Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne

Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne
Yazık oldu yazık şu genç ömrüme
Bilmem şu feleğin bana cevri ne

TÜRKÜ'NÜN HİKAYESİ

Türküde bahsi geçen olayın 1890'lı yıllarda gerçekleştiği rivayet edilir. Akif, Harput telgrafhanesinin müdürüdür. Kız kardeşi Ati Hanım'la beraber Hüseyin'kte yaşamaktadır.

Akif, yakışıklı, boylu poslu, aslan gibi bir gençtir. Akif, her sabah Saray Yolu ile Harput'a çıkar, akşamları da kalenin alt tarafında Deliktaş yolundan geri dönermiş.

Akif'in bir kardeşi de Musul'da yaşamaktadır. Türküde adı geçen Lütfi ise telgrafhanede çalışmaktadır. Akif, Lütfi'nin çok samimi arkadaşıdır.

Akif, yine bir gün Hüseyin'kten şehre (Harput) çıkarken yolda kalp krizi geçirir ve ölür. Hiç beklenmedik bir zamanda gerçekleşen bu ölüm olayı duyulunca bütün şehir Akif'in arkasından günlerce gözyaşı dökerler.

Bu olayı Saçlızade Hacı Vehbi Efendi "Telgrafçı Akif" türküsünün güftesini ve bestesini meydana getirecek bu hazin olayı bir şarkıyla ölümsüzleştirmiştir.

ESTETİK ve SANAT FELSEFESİ

YAZI & SANAT

Duvar Yazıları

Tarih boyunca insanlar acılarını, üzüntülerini, mutluluklarını, öfkelerini kısacası duygularını ve düşüncelerini ifade edebilmenin bir yolu olarak dili kullanmışlardır. Kendilerinden birer iz bırakmak istediklerinde ise ilk önce duvarlara sarılmış ve her şeyi tek tek onun üzerine anlatmışlardır. Tarih öncesi çağlardan başlayan ve günümüze kadar gelen duvar yazıları, içerik ve biçim yönüyle değişimler geçirse de temel olarak gördüğümüz işlev bakımından hep aynı kalmıştır; bu durum duvar yazılarının insanların kendini ifade edebilmesinin bir aracı olmasından kaynaklanıyor görünmektedir.

Duvara yazı yazmanın bireysel bir hareket olduğu kocaman bir yanılgıdır. Zira duvara yazılan bir yazı toplumun farklı kesimlerine yavaş yavaş ulaşacak ve kim tarafından, ne için, neye karşılık yazıldığı çoğu kez bilinmeyecektir. Tıpkı Wittgenstein'in "dilimin sınırları dünyamın sınırlarıdır" dediği gibi herkes bu yazıyı kendi dünyasının anlamasına müsaade ettiği yenden kavrayacaktır. Kimisi duvardaki yazıdan bir ayrılgın acısını kucaklayacak kimisi de aynı yazıyla politik yalnızlığına sarılacaktır. Ama o yazı, görevini yerine getirecek ve mutlaka birilerine ulaşacaktır.

Duvar yazılarına, 60'lı yıllardan itibaren spreylerle yapılan grafiti de dahil olmuş ve grafiti popülerlik kazanmasıyla duvarlarda kendine özgü biçimiyle yerini almıştır.

(Kaynak: Selin Onal, Ege Üniversitesi Psikoloji Böl. Öğrencisi)

